

Poděkování za podporu v roce 2011

Klub přátel Člověka v tísni

Vážení přátelé,

rádi bychom Vám přiblížili, jak jsme v roce 2011 využili příspěvky členů a členek Klubu přátel Člověka v tísni a poděkovali za Vaši trvalou podporu. Díky darům shromážděným v Klubu jsme mohli pomoci lidem v Barmě, Etiopii, Gruzii, Kambodži, Kongu a Libyi a podpořit lidi trpící v nesvobodných režimech v postsovětském prostoru, na Kubě a v Barmě.

Děkujeme Vám jménem všech, kterým jsme mohli změnit život k lepšímu. Bez Vaší podpory by naše práce často nebyla možná. Na následujících stránkách naleznete informaci o naší společné pomoci. Detailnější zprávy a fotogalerie jsou přístupné na www.clovekvtisni.cz.

AFRICKÝ ROH

Krutá sucha a následný hladomor, který loni postihl země severovýchodní Afriky, se zdají být tím nejhorším, co region za posledních 60 let zažil. Miliony lidí se ocitly ve velmi vážné situaci. Vymřela jim stáda dobytka, na nichž jsou životně závislí, nedokázali sklídit úrodu a ceny potravin se vyšplhaly nahoru. K rozsáhlé katastrofě přispělo i bezvládní a boje v Somálsku. Člověk v tísni se zaměřil na pomoc lidem prchajícím právě ze Somálska do sousední Etiopie. V této zemi máme několik kanceláří a dlouhodobě zde pracujeme.

ŽENA S DÍTĚTEM, KONGO (LENKA KLUCEROVÁ)

NAŠE PRACOVNICE, KONGO (JAN MRKVIČKA)

UPRCHLICKÝ TÁBOR GODERE (PAVEL ČAHA)

POMOC TISÍCŮM UPRCHLÍKŮ

Operace na pomoc lidem prchajícím před suchem a hladem do sousední Etiopie znovu ukázala potřebnost pravidelných příspěvků jednotlivých dárců Klubu přátel. Při prvotním průzkumu oblasti našli naši pracovníci v odlehlé pouštní oblasti Godere několik tisíc zubožených uprchlíků a místních pastevců. Přebývali v provizorních chatrčích, bez zásob potravin a dostatečného vybavení. Místní studna navíc nestačila poskytovat dost vody. Na základě zprávy našich pracovníků jsme mohli bez prodlení uvolnit dva miliony korun, které se postupně nashromáždily z darů členů Klubu přátel. Peníze jsme okamžitě převedli do Etiopie a naše koordinátorka Marie Skálová zahájila ve spolupráci s místní neziskovou organizací WASDA distribuci tolik potřebné pomoci.

Paní Amina pochází z Marei v somálské provincii Bakool, kde se se svým manželem živila farmařením. Její příběh je pro uprchlíky, kteří našli v Godere provizorní útočiště, typický: „Celý rok vůbec nepršelo a nemohli jsme zasít, a tak jsme neměli co sklídit. Na úrodě jsme přitom závislí, nic jiného nemáme. Navíc jsme se báli ozbrojených lidí, hlavně těch z islamistických milicí. Člověk v Somálsku nikdy neví, kdy se začne střílet, nemá žádnou jistotu, co bude za měsíc nebo za rok. Proto jsme se rozhodli utéct do sousední Etiopie, která je o mnoho bezpečnější. S dětmi jsme se ale trmáceli z místa na místo bez jasného cíle. O útočišti v Godere jsme se dozvěděli na poslední chvíli. Jako většině dalších rodin tady nám po dlouhém pochodu nezůstalo téměř žádné jídlo. Jediný majetek, který jsme si s sebou přinesli, je konvice na čaj, oblečení, co máme na sobě a několik kusů látky, ze kterých jsme si udělali provizorní přístřešek.“

V Godere jsme díky členům Klubu přátel a dárcům sbírky SOS SOMÁLSKO zahájili asistenci jako jediná nevládní organizace. V první fázi jsme podpořili

KAMIONY DOPRAVUJÍ POMOC (MAREK ŠTYS)

RODINA PANÍ AMINY ABDI NUR (MAREK ŠTYS)

OPRAVENÁ STUDNA (PAVEL ČAHA)

sedm tisíc lidí, většinou žen a dětí. Uprchlíci dostali zásobu jídla na první měsíc, hygienické balíčky, kanystry na vodu a materiál na stavbu přístřešků.

Ve druhé fázi, která začala koncem září, jsme podpořili patnáct tisíc lidí. Uprchlíkům nadále rozdáváme základní potraviny jako je kukuřičná mouka, rýže, těstoviny, fazole, olej, cukr, čaj a speciální výživu FAMIX pro děti. Nově přichozím stále poskytujeme potřeby pro stavbu a vybavení přístřešku.

Do tábora dopravujeme pitnou vodu v cisternách, zároveň dokončujeme i opravy či budování několika studní v okolí. V rámci prevence šíření nemocí jsme postavili 40 latrín a stavíme další. Při opravách či stavbě pomáhají místní lidé, kteří si tak mohou vydělat potřebné peníze. Několik desítek vyškolených dobrovolníků se stará o hygienickou osvětu.

V místní škole, kterou jsme pomohli opravit, se již začíná učit na dvě směny. Všech 300 registrovaných dětí dostalo základní školní pomůcky. Při výuce se také mohou zdarma naobědvat. Od konce listopadu se navíc dvě mobilní ambulance starají o zdraví obyvatel tábora a čtrnácti přilehlých vesnic.

V průběhu prvních třech měsíců působení v oblasti se nám podařilo zastavit úmrtnost dětí a výrazně zlepšit zdravotní stav dospělých. Nyní připravujeme strategii na první měsíce letošního roku. Plánujeme postupně snižovat dodávky pomoci a naopak se soustředit na podporu schopnosti uprchlíků uživit se sami. Naším cílem je umožnit lidem postupný návrat domů. Různými prostředky se je budeme snažit podpořit, aby se vrátili zpět k tradičnímu zemědělství či pastevectví a postavili se na vlastní nohy.

DISTRIBUCE KANYSTRŮ (PAVEL CAHA)

PŘÍDĚL VODY (PAVEL CAHA)

NAŠÍ MÍSTNÍ ZAMĚSTNANCI (PAVEL CAHA)

BARMA

Barmánci se v listopadu 2010 po více než dvaceti letech vydali k volbám a vláda postupně zahájila opatrné reformy. Počátkem roku 2012 propustila navíc vláda opírající se o armádu část politických vězňů. Disidentka a držitelka Nobelovy ceny míru Su Ťij již loni oznámila, že bude kandidovat v doplňujících volbách do parlamentu. Přesto humanitární situace zůstávala během roku v řadě oblastí alarmující.

V barmském Kačjinském státě u čínské hranice armáda loni vypověděla dvaadvacetileté příměří a následné boje vyhnaly z domovů až 50 tisíc lidí. Trpěli nedostatkem jídla a oblečení a chybělo jim základní hygienické zázemí. Kvůli ozbrojenému konfliktu nemohli pěstovat rýži. Zemědělci, zvyklí postarat se o své rodiny a uživit je ze svých políček, zůstali zcela odkázáni na pomoci zvenčí. Jako reakci na tuto neutěšenou situaci jsme v polovině roku rozdali potraviny na dva měsíce pro 2 862 uprchlíků sdružujících se okolo několika kostelů v oblasti.

V barmském Karenském státě až do loňského roku bojovala barmská armáda s karenskými skupinami usilujícími o nezávislost nebo alespoň skutečnou autonomii. Tento více než šedesát let se vlekoucí konflikt o autonomii patří k nejdelším ozbrojeným konfliktům na světě. V prosinci 2011 došlo k uzavření příměří mezi barmskou vládou a zástupci Šanů a v lednu 2012 byly ukončeny i boje s Kareny. Mír je pro venkovské obyvatelstvo náležitý k etnickým menšinám velkou nadějí na zlepšení jejich životů. Zároveň je zřejmé, že tito lidé žijící v příhraničních oblastech budou ještě nějakou dobu strádat a potřebovat pomoc zvenčí.

VYPÁLENÉ ÚZEMÍ (ARCHIV ČVTV)

TÁBOR VNITŘNÍCH UPRCHLÍKŮ (PETR DRBOHLAV)

ŘEDITELKA KLINIKY (PETR DRBOHLAV)

MOBILNÍ ZDRAVOTNICKÉ TÝMY

I díky Vaším příspěvkům jsme mohli pomoci několika tisícům nemocných, kteří by jinak uvnitř Barmy neměli šanci vyhledat lékaře ani sehnat potřebné léky. Lidem v Barmě pomáháme prostřednictvím dvou dalších humanitárních organizací, jejichž pracovníci do země pronikají ze sousedního Thajska přes džungli a poskytují zdravotní péči příslušníkům etnických menšin, které pronásleduje armáda. Jejich vesnice vojsko často vypaluje a neexistuje zde státem podporovaný zdravotnický systém.

Proto jsme podpořili patnáct mobilních zdravotnických týmů organizace Back Pack Health Worker Team (BPHWT), které působí ve dvou zmíněných barmských státech. Podobně pomáháme také Free Burma Rangers v barmském Šanském státě, jejichž pěti mobilním týmům poskytujeme peníze na léky a zdravotnický materiál.

Sedmatřicetiletý Livingstone z BPHWT, otec dvou malých holčiček, přibližuje svoji práci: „Nedávno jsem se vrátil ze čtyřměsíčního nasazení v barmském Karenském státu. Tentokrát jsem vedl dva týmy, které celkem tvořilo 18 zdravotníků vyškolených v Thajsku. Poskytovali jsme lékařskou péči v osmi vesnicích. Léky a zdravotnický materiál nakupujeme i díky Člověku v tísní v Thajsku a pak ho v batozích (backpack) nosíme přes hranici. Nejvíce lidé v pohraničí trápí malárie. Za posledních šest měsíců jsme v mé oblasti zaznamenali více než 200 případů. Já sám jsem onemocněl malárií za dobu, co pracuji pro Back Packy, už pětkrát. Při poslední misi jsme ošetřovali dvě střelné rány a zranění, která si vesničané způsobili při práci v lese. Často jsme léčili akutní záněty dýchacích cest a infekce močového traktu. V jedné vesnici jsem asistoval při porodu. Narodil se chlapeček,

OŠETŘUJÍCÍ ZDRAVOTNÍCI (BPHWT (ARCHIV ČVT))

NÁROČNÝ PŘESUN NEMOCNÉHO V TERÉNU (ARCHIV ČVT)

ZDRAVOTNÍCI BPHWT (ARCHIV ČVT)

ale jeho jméno vám bohužel neřeknu, museli jsme kvůli barmské armádě z vesnice odejít dřív, než mu ho stačili dát.““

Vyprávění Livingstona ukazuje, jak nebezpečná a zároveň potřebná je práce, kterou týmy podnikají a také to, že malárie představuje v oblasti stálou hrozbu. Loni jsme proto antimalariky podpořili několik vesnických zdravotních středisek v Karenském, Šanském a Monském státě, jako doplněk k distribucím moskytiér.

Vaše dary jsme využili i na vybudování kliniky v uprchlickém táboře Loi Tai Leang. Nemocnici jsme dokončili v září a okamžitě začala sloužit zhruba dvanácti tisícům vnitřních uprchlíků. V nové nemocnici je obecná a zubařská ordinace, porodní sál, mužské a ženské oddělení s pětadvaceti lůžky, laboratoř, lékárna, kancelář se zázemím pro zaměstnance a kuchyň. Kliniku měsíčně navštíví kolem 600 pacientů.

Na přímou zdravotnickou a humanitární pomoc loni Klub přátel uvolnil pro Barmu 1,2 milionu korun a dalších 400 tisíc poskytnul soukromý dárcé.

V místních věznicích v roce 2011 trpěly stovky nespravedlivě odsouzených. Alespoň některým z nich se snažíme pomoci drobnými příspěvky na potraviny a léky. Ty se k nim většinou dostávají prostřednictvím jejich rodin, které kontaktují kurýři pronikající do země z Thajska. Podrobné informace o této pomoci Vám zašleme ve speciální zprávě na jaře.

PRÁCE LÉKÁŘŮ (ARCHIV ČVĚT)

OBNOVA KLINIKY (ARCHIV ČVĚT)

LIDÉ Z UPRCHLICKÉHO TÁBORA (ARCHIV ČVĚT)

GRUZIE

Ačkoli uplynulo již takřka dvacet let od prvního gruzínského konfliktu (války v Abcházii), většina vnitřních uprchlíků stále žije pod hranicí chudoby. Komunitní centra, ve kterých uprchlíci pobývají, jsou vybydlená. Ve většině z nich chybí základní vybavení jako okna, dveře, kanalizace, v řadě nefunguje voda ani elektřina, dosud není zavedený plyn. Státní sociální zabezpečení je nedostatečné a mnoho lidí nemá ani doklady. Zdravotní péče je velmi těžko dostupná.

Obyvatelé center se potýkají s téměř absolutní nezaměstnaností, což vede k sociálním problémům, přístup k plnohodnotnému vzdělání dětí je vzhledem k akutnímu nedostatku učebnic také velmi problematický. Jako takoví mají tito uprchlíci nárok na dávky státní sociální podpory, které ovšem zdaleka nemohou pokrýt jejich základní potřeby. Mnoho lidí proto potřebuje i humanitární pomoc.

Člověk v tísní v kraji Samegrelo realizoval díky podpoře české vlády osmnáctiměsíční projekt zaměřený na socio-ekonomickou integraci vnitřně přesídlených osob. Součástí tohoto projektu bylo poskytování profesionálních sociálních služeb, podpora rozvoje občanské společnosti, komunitní rozvoj a podpora začínajících drobných živnostníků. Zároveň se v ČR naskytla možnost odkoupit za symbolickou cenu větší množství nového oblečení (bund, svetrů, teplákových souprav apod.), které jsme rozdali mezi víc než tisíc domácností uprchlíků. Doprava na místo byla uhrazena z prostředků Klubu přátel.

UPRCHLÍCKÉ CENTRUM, ŽUGDIDI (ARCHIV ČVT)

RODINA S DAROVANÝM OBLEČENÍM, SHAMGONA (ARCHIV ČVT)

PŘÍJEMCI POMOCI S DAROVANÝMI OĎEVY, CHITATSKHARI (ARCHIV ČVT)

KAMBODŽA

Během válek a nepokojů, které vyvrcholily mezi roky 1975 a 1979 řáděním Rudých Khmerů, byly v Kambodži vyvražděny na dva miliony obyvatel (zhruba čtvrtina tehdejší populace). Kambodža se stala jednou z nejchudších zemí regionu. V zemi pomáháme bojovat s jedním z největších zdejších problémů, což je vysoká úmrtnost matek při porodu a dětí do pěti let. Díky české vládě a kampani www.skutecnydarek.cz podporujeme 42 venkovských zdravotnických center v provincii Takeo. Snažíme se, aby zde ženy mohly bezpečně porodit a novorozenci dostali potřebnou péči.

Člověk v tísni v Kambodži pomáhá i lidem z chudého venkova v provincii Kampong Chhnang. Počátkem října část území provincie zasáhly silné povodně, které zničily domy a pole místních drobných zemědělců. Díky Klubu přátel jsme mohli rychle zareagovat na akutní situaci a ve spolupráci s místními zdravotními středisky a organizací Cesvi poskytli třem tisícovkám postižených rodin zdravotnický balíček. Byly v něm tablety na čištění vody, léky proti průjmům (které mohou být pro děti v této situaci smrtelné) a mýdla.

LIBYE

V Libyi, kterou měsíce sužovala občanská válka, jsme poskytli potřebné lékařské vybavení polní nemocnici v Dafniyi, již provozovala humanitární organizace International Medical Corps. Potřebné vybavení pomohlo řadě obětem válečného konfliktu, protože nemocnice ležela jen pár kilometrů od měsíce ostřelované Misuráty.

ZAPLAVENÉ ÚZEMÍ (VERONIKA ŠTÁSTNÁ)

ZAPLAVENÁ VESNICE (VERONIKA ŠTÁSTNÁ)

LÉKAŘI PRACUJÍCÍ S NAŠIM VYBAVENÍM, LIBYE (ARCHIV ČČT)

KONGO

Kongo se vzpamatovává z jednoho z nejkrvavějších konfliktů od druhé světové války, při němž se sexuální násilí stalo hluboce zakořeněným problémem. Loni jsme z Klubu přátel uvolnili 1,5 milionu na programy pomoci v této africké zemi. Od roku 2009 pracujeme v provincii Jižní Kivu. Zaměřujeme se zde mimo jiné na pomoc znásilněným ženám a na podporu zdravotnických zařízení, které je ošetřují. Lékařská centra, která poskytují služby pro 130 tisíc obyvatel oblasti, hlásí každý měsíc 15-20 nových případů znásilněných žen a dívek, které si přijdou pro léky a ošetření. To je však jen špička ledovce.

Milia je jednou z žen, které nyní dostávají zdarma zdravotní péči. Ve svých 65 letech je pětinasobnou babičkou a vdovou. Bohužel ani v jejím pokročilém věku ji neminul hrůzný zážitek znásilnění. Pomoc obdržela po mnoha hodinách chůze ve zdravotním středisku Mela, které vybavujeme léky a kde poskytujeme zdarma zdravotní péči velmi chudým lidem, kteří by k ní jinak neměli přístup. Ve středisku jí nabídli nezbytná antibiotika a dalšími léky jí utlumili akutní bolesti.

Důležitou součástí naší kampaně je sdělit veřejnosti, že oběti sexuálního násilí mají nárok na bezplatnou lékařskou péči a že ve zdravotnických střediscích je k dispozici okamžitá pomoc, která je nejúčinnější do 72 hodin po znásilnění. V místních rádiích jsme proto zahájili informativní kampaň.

Tři stovky komunitních pracovníků, ale také zástupců vesnic aktivních ve veřejném životě, včetně učitelů, starostů měst, šéfů vesnic, zdravotníků, jsme vyškolili v tématech zahrnujících prevenci a následné řešení dopadů sexuálního násilí. Dvě místní neziskové organizace, které poskytují psychosociální programy a nabízejí vyškolené pracovníky do středisek, od nás obdržely grant na podporu činnosti.

VESNICE V KONGU (LENKA KLICPEROVÁ)

MILIA A NAŠÍ PRACOVNÍČKY (JAN MŘKVIČKA)

ŠKOLENÍ NA PREVENCII SEX. NÁSILÍ (ARCHIV ČRT)

PODPORA LIDSKÝCH PRÁV – BARMA, BĚLORUSKO, KUBA, RUSKO, POSTSOVĚTSKÝ PROSTOR

Jako každý rok, byla i loni čtvrtina prostředků Klubu přátel určena na přímou pomoc disidentům, politickým vězňům a jejich rodinám, nezávislým aktivistům a novinářům. Protože podrobnou zprávu o této pomoci Vám přineseme v březnu, níže uvádíme jen krátký souhrn naší pomoci:

Na Kubě jsme po propuštění většiny politických vězňů využili prostředky Klubu na podporu patnácti projektů nezávislých občanských skupin a 47 novinářů, 21 politických vězňů a tří komunitních center.

V Barmě jsme pomohli drobným příspěvkem na jídlo a léky 33 rodinám politických vězňů, podpořili 11 projektů nezávislých skupin a tři novinářské sítě, jejichž reportéři přinášejí s velkým rizikem nezávislé zprávy přímo ze země.

V Rusku jsme podpořili aktivisty bojující proti přijetí homofobního zákona. Pomohli jsme více než třiceti lidem, kteří byli po volbách nuceni uprchnout z Běloruska.

Podpořili jsme i sedm aktivistů z Uzbekistánu, Kyrgyzstánu, Ázerbájdžánu a Ruska. Jednalo se o lidi, kteří se kvůli svým aktivitám zaměřeným na svobodu slova a jiné důležité atributy demokratické společnosti dostali do tlaku místních režimů a potřebovali pomoc z okolního světa.

Projekty na obranu lidských práv a podporu demokratizace v těchto zemích jsou náročné a mnohdy nebezpečné i pro naše pracovníky a partnery. Seznamy rodin uvězněných, které nemají peníze na léky a mnohdy ani na jídlo, nejsou nikdy vytištěny a jejich jména a adresy se kurýři Člověka v tísni učí zpaměti.

CELA – KAMPAŇ ZA PROPUŠTĚNÍ VĚZŇŮ, KUBA (ARCHIV ČVT)

ŽENA S FOTOGRAFIÍ SE SVÝM VĚZNĚNÝM MANŽELEM, BARMA (ARCHIV ČVT)

DEMONSTRACE PO PREZIDENTSKÝCH VOLBÁCH, BĚLORUSKO (ARCHIV ČVT)

Naše návštěvy v těchto rodinách by nikdy neměly ohrozit jejich bezpečnost. Částečně tedy pracujeme v ilegalitě a to především v těch netvrdších režimech, jakými byly v roce 2011 například Barma nebo Kuba.

Ti, kteří se v nedemokratických zemích snaží bojovat za svobodu, potřebují podporu a pomoc ze světa. Bez ní není jejich snaha myslitelná a Člověk v tísni je přesvědčen, že je morální povinností jim tuto pomoc poskytovat. Naši kurýři budou proto i v tomto roce navštěvovat ženy s dětmi, jejichž manžel sedí na dvacet let ve vězení za napsání pravdivého článku do novin, nebo za to, že protestoval proti režimu při pokojné demonstraci. Dodáme jim potřebné prostředky na nákup jídla či léků a v mnoha případech i naději pro ně a jejich přátele, že nejsou ve svém boji zcela osamoceni. Navážeme také na podporu nezávislých nevládních skupin, které se snaží o pokojnou změnu a cestu k demokracii.

Ještě jednou děkujeme za Vaši přízeň! Díky dárcům, jako jste Vy, získávají každý den konkrétní lidé naši pomoc. Doufáme, že se na Vaši trvalou podporu budeme moci spolehnout i v roce 2012. I v tomto roce budeme pomáhat těm nejohroženějším v chudých zemích světa a úspěch našeho snažení bude do značné míry záviset na Vaší štědrosti a dlouhodobé podpoře.

S úctou,

Šimon Pánek
ředitel společnosti Člověk v tísni

Klub přátel Člověk v tísni, o. p. s.

Šafaříkova 24, 120 00 Praha 2, Tel.: (+420) 608 129 140
Číslo bankovního účtu Klubu přátel: 44 55 44 / 0300 u ČSOB

e-mail: kp@clovekv tisni.cz

www.clovekv tisni.cz/klub

DISTRIBUCE POMOCI, KAMBODŽA (JARMILA KOVÁŘIKOVÁ)

BEZPEČNÝ POROD, KAMBODŽA (JARMILA KOVÁŘIKOVÁ)

ŽENA S DÍTĚTEM, KONGO (ARCHIV ČVT)